

Изгубљена ајкула

Морску рибу Талију и њене пријатеље често су јуриле Мајкуле. Једнога дана, Талија је угледала бебу ајкулу која је била усамљена. Нико од њених пријатеља није хтео да прискочи у помоћ. Талији је било жао бебе. Изгледала је тако тужно. Тресући се, упитала ју је: „Јеси ли добро?”

„Изгубила сам своју маму” плакала је беба ајкула.

Талија никада није видела бебу са толико много оштрих зуба.

Али могла је да претпостави колико је уплашена.

„Хајде”, рекла је. „Ја ћу ти помоћи да је нађеш.”

После неког времена, успеле су да пронађу маму ајкулу.

Она је плувала околу у потрази за бебом.

„Ох, ти си га нашла”, рекла је Талији. Онда је показала своје зубе и осмехнула се додајући: „Хвала ти!”

Талија и беба ајкула су постали пријатељи и Талија је открила да су ајкуле јуриле рибе само да би се са њима играле.

„Ајкуле и нису тако лоше, ипак!” закључила је Талија.

Бакина башта

Једнога дана, када је Меган ишла у посету својој баки, нико није отварао врата. Меган је била знатижељна, па је прошетала око куће и отишла у башту. На трави је видела пола бундеве, вретено, стаклену папучицу и чешаљ за сирене. Стајао је чак и ћуп са златом, а дуга је прштала из њега.

„Ово је необично!” помислила је Меган. „Нисам ово раније видела овде.”

Међутим, одједном, бака је долетела са неба држећи штапић и била је украшена крилима.

„Па ти си добра вила!” уздахнула је Меган и остала у чуду.

„Јесам. Ја сам добра вила”, рекла је бака. „Управо сам била у посети код Пепељуге, а сад морам да журим на чај са вилинским пријатељима. Следећи пут када дођеш, испричаћу ти све о томе. Али за сада, обећаваш ли да ћеш чувати моју тајну?”

„Наравно!” одговорила је узбуђено Меган. Бака јој је, онда, махнула штапићем и нестала у облаку искри и шљокица. Меган није могла да дочека своју следећу посету бакиној кући!

